

Beste Wensen aan Iedereen !

Seed'n en de Berre zaten in de Vierschaar, te nippen aan hun zevende Pale-Ale. Het snot zat nog altijd in één lange ijspegel tot onder hun oorlellen, en ondanks de koude hadden ze een stevige dorst.

– (dat van dat snotijs moet een anachronisme zijn; met een winter gelijk den dezen lijkt dat niet evident... ik zal er mijn nota's eens moeten op nalezen. Want ik heb alles gadedeslagen vanachter een limonadeke) –

Ze waren gewoontegetrouw een toerke gaan fietsen, vertrekkende van aan de Vierschaar, en waren juist voor drie vierden rond het rond punt geraakt, toen Seed'n plat viel. Geen enen die er hem aan verstond, want zoals altijd had Seed'n preventief zijn binnenbanden vervangen vóór het aanzetten.

“Dan zit er gelijk al nen nieuwen in als ik plat val, en moet ik genen anderen steken, en moette gij, Berre, alleen maar een beetse blazen, en 't spel is hespe”, legde Seed'n zijn strategie elke week uit aan zijn kompaan. Die schudde dan ne keer met zijn stierekop, wat meteen een tsunami in de Arafura Zee (deze keer dan toch) veroorzaakte.

“NIET DOEN, BERRE !” schreeuwde Seed'n dan iedere keer, maar te laat.

Nu stonden ze daar. Plat gelijk Wim zijne mountainbike, op een kwart ronde van de voordeur van de Vierschaar. Ze moesten niet lang beraadslagen, al was te voet toekomen eerder iets voor Wim dan voor hen, maar allee, ze zouden de schande wel doorspoelen.

“Nog ééntje ?” vroeg de Berre overbodig, want Seed'n had al teken gedaan naar Tineke. Ze zaten ondertussen aan de Irisch coffees, wat Seed'n telkenmale inspireerde tot diepzinnige gedachten.

“Ik ben daar nen boek aan het lezen, en stelt er daarin nen kwiebus toch wel de vraag, of iemand zijn schaduw nu bij zijn lichaam hoort of bij de omgeving waarin hij/zij zich bevindt... wa peisde gij daarvan, Berre ?”

“Da ge minder boeken moet lezen,” gromde de Berre. Als Seed'n met dat soort gefilosofeer begon, kreeg de Berre het direkt op zijn majestueuze heupen, en nog chance dat Tineke afkwam met het volgende voer lerse koffie, of d'er zou nog spel van gekomen zijn.

“Zeg, Tineke,” – Seed'n were – “ik zou geiren ne keer de complementen doen aan al de leden van diene club WTC Onthouding Verstevig, of zoiets, ter gelegenheid van 't nieuwe jaar, maar hoe zou'k dat het best aan boord leggen ? 'k Hebbekik zo gene computer met meel en dat soort dingen, hé...”

De Berre, die zelf een libido had als van een stal dekstieren en niets had aan onthouding, vond dat Seed'n nu toch wel serieus aan 't zeveren sloeg, en wou daar korte metten mee maken, toen Tineke zei :

“Wete wadde, 'k zal tne keer vragen aan diene groten, zo nogal nen lomperik met bokaalglazen in zijnen oranje koersbril. Den dienen komt hier dikwijls, voor zo'n Germaine soepke...”

“Kende gij èm goe miskiens ?” – Seed’n werd direkt jaloers.

Tineke twijfelde even, en zei : “Bah neen ik, maar ‘k moe d’er toch iederkeers goe naar kijken, gelijk da den dienen soms aangetroedeld es...”

Seed’n, groen van afgunst, bestelde meteen twee nieuwe Irisch coffees, en...

“... nee, maakt er maar *viere* van !” corrigeerde hij nors zichzelf.

De Berre haalde zijn schouders op, en de aarde beefde tot in Tokyo. Tineke knipoogde naar den toog, haar verkooptruuk had weer gewerkt.

“En zie maar dat diene *langendijssel* dagge zo geiren ziet, aan al die honderd leden van de club onze beste wensen overbrengt ! Van de Berre en van mij !” – De Berre had nooit geweten dat Seed’n zo fel uit de hoek kon komen.

“Komt dik in orde, jong !” lachte Tineke terug.

(En met deze is ook haar opdracht volbracht. Dat Tineke toch...).

---oooOOOooo---